

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΑΤΕ ΜΙΧΑΛΗ ΜΠΡΑΤΑΚΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΩΤΑΤΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΚΥΡΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕ/ ΚΥΡΙΕ ΥΦΥΠΟΥΡΓΕ ΚΥΡΙΕ ΠΡΟΕΔΡΕ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Κατ' αρχάς θέλω να σας ευχαριστήσω για την τιμή που μου κάνατε, υπό την ιδιότητά μου ως προέδρου του ΣΑΤΕ, να με καλέσετε σήμερα στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής να καταθέσω τις απόψεις μου για το Προσχέδιο του νόμου πλαισίου που αφορά τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και ιδιαίτερα σε ότι αφορά τα Ανώτατα Ιδρύματα του Τεχνολογικού Τομέα, δηλαδή τα Τ.Ε.Ι. Αλλά ποια είναι σήμερα η υπάρχουσα κατάσταση των Τ.Ε.Ι.; Ποιο είναι το θεσμικό πλαίσιο; Και πως μπορεί το υπό συζήτηση «προσχέδιο νόμου» να αποτελέσει για τα Τ.Ε.Ι. την απαρχή ενός νέου ακαδημαϊκού status συνταγματικά κατοχυρωμένου για τα Ιδρύματα του Τεχνολογικού Τομέα;

Οι απαντήσεις στα ερωτήματα αυτά θα αποσαφηνίσουν το τοπίο για τα Τ.Ε.Ι. και θα πείσουν και το πιο κακόπιστο παρατηρητή για το τι πρέπει να γίνει εκ μέρους της Πολιτείας για τα Ιδρύματα αυτά, τόσο σε θεσμικό επίπεδο όσο και σε οικονομικό επίπεδο, προκειμένου να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της κοινωνίας, της οικονομίας της χώρας και τα Ιδρύματα να έχουν θέση στον «νιαίο ευρωπαϊκό εκπαιδευτικό χώρο». Η χρησιμοποιούμενη γλώσσα των αριθμών που ακολουθεί - και πιστεύω να μη σας κουράσει - δε γίνεται τυχαία. Θέλω να καταδείξω την υποχρηματοδότηση των Τ.Ε.Ι. σε σχέση με τα Πανεπιστήμια και τα τεράστια προβλήματα που δημιουργούνται απ' αυτήν στη λειτουργία των Ιδρυμάτων. Συνολικά λειτουργούν σε όλη τη χώρα 15 Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα στα οποία φοιτούν 170.000 σπουδαστές όσοι περίπου και στα Πανεπιστήμια.

Οι δαπάνες του τακτικού Προϋπολογισμού είναι κυρίως λειτουργικές και για μεν τα Πανεπιστήμια ο προϋπολογισμός του 2005 προέβλεπε 190.000.000 , ενώ για τα Τ.Ε.Ι. 105.000.000 . Για το 2006 η κατάσταση διαμορφώνεται ελαφρώς υπέρ των Τ.Ε.Ι. αλλά αυτό δεν λύνει το πρόβλημα! Απαιτείται περαιτέρω σταδιακή αύξηση των χρηματοδοτήσεων στα Τ.Ε.Ι. προκειμένου η παρεχόμενη εκπαίδευση να γίνεται σε ισότιμη βάση μεταξύ των Ανωτάτων Ιδρυμάτων των δύο τομέων. Φυσικά θα ήταν άδικο για την ηγεσία του ΥΠ.Ε.Π.Θ. να μην επισημάνω ότι πέτυχε τα δύο τελευταία χρόνια, με διαδοχικές έκτακτες επιχορηγήσεις και αυξήσεις στους προϋπολογισμούς των Τ.Ε.Ι., ένα ποσοστό αύξησης της τάξεως του 50% (από 90.000.000 το 2004 σε 135.000.000 το 2006). Παρά ταύτα τα Τ.Ε.Ι. εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν έντονο οικονομικό πρόβλημα. Σε αντίθεση με τα Πανεπιστήμια οι προϋπολογισμοί των Τ.Ε.Ι.

καλύπτουν τη μισθοδοσία του εκτάκτου Ε.Π. και την αγορά βιβλίων από το εμπόριο.

Οι δύο αυτοί κωδικοί απορροφούν κατά μέσο όρο το 60% των προϋπολογισμών και συνεπώς με το εναπομένον 40% δηλαδή περίπου 54.000.000 θα πρέπει να καλυφθούν όλες οι άλλες λειτουργικές δαπάνες. Η αναλογία που προκύπτει μεταξύ Πανεπιστημίων και Τ.Ε.Ι. φθάνει το 4,1:1 (220.000.000/54.000.000) δηλαδή για ένα φοιτητή θα δαπανηθούν για το 2006 1.294,1 και για ένα σπουδαστή των Τ.Ε.Ι. 317,6 . Ανάλογη είναι η εικόνα και στη χρηματοδότηση της σίτισης σπουδαστών και φοιτητών παρά την αύξηση της χρηματοδότησης τα δύο τελευταία χρόνια κατά 38,6% (από 16.240.000 σε 23.000.000).

Στις Δημόσιες Επενδύσεις πάλι τα Τ.Ε.Ι. παρουσιάζουν υστέρηση έναντι των Πανεπιστημίων παρά την αύξηση των πιστώσεων τα τρία τελευταία χρόνια κατά 33% (από 66.027.785 το 2001-03 σε 87.950.715).

Τα Τ.Ε.Ι. δεν διαθέτουν κατάλληλα στελεχωμένες τις τεχνικές τους υπηρεσίες σε σχέση με τα Πανεπιστήμια που διαθέτουν εξειδικευμένο προσωπικό και την απαραίτητη υλικοτεχνική υποδομή και οργάνωση με αποτέλεσμα τη γρήγορη εκταμίευση οικονομικών πόρων.

Όσον αφορά τον αριθμό των μελών του μονίμου Ε.Π. ανέρχεται σε 2.800 έναντι περίπου 11.000 που είναι τα μέλη Δ.Ε.Π. (1:4 περίπου) π.χ. στο Τ.Ε.Ι. Αθήνας με 34 τμήματα υπηρετούν 670 μόνιμοι καθηγητές διαφόρων βαθμίδων και 1.500 έκτακτοι εκπαιδευτικοί που απορροφούν το 45% του τακτικού προϋπολογισμού.

Όσον αφορά τον αριθμό των μελών του μονίμου Ε.Π. ανέρχεται σε 2.800 έναντι περίπου 11.000 που είναι τα μέλη Δ.Ε.Π. (1:4 περίπου) π.χ. στο Τ.Ε.Ι. Αθήνας με 34 τμήματα υπηρετούν 670 μόνιμοι καθηγητές διαφόρων βαθμίδων και 1.500 έκτακτοι εκπαιδευτικοί που απορροφούν το 45% του τακτικού προϋπολογισμού. Απαιτείται συνεπώς περαιτέρω ενίσχυση των Τ.Ε.Ι. με μόνιμο Ε.Π. αλλά και Διοικητικό Προσωπικό και Ειδικό Τεχνικό Προσωπικό προκειμένου τα Ιδρύματα να ανταποκριθούν στην αποστολή τους με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Η εξασφάλιση 800 νέων θέσεων μόνιμου εκπαιδευτικού προσωπικού από το ΥΠ.Ε.Θ.Ο. το 2004 με προοπτική 4ετίας είναι ένα βήμα που δεν λύνει όμως το πρόβλημα. Απαιτείται πολύ μεγαλύτερος αριθμός και ταχύτερες διαδικασίες επιλογής. Το θεσμικό πλαίσιο των Τ.Ε.Ι. καλύπτεται από τον ιδρυτικό νόμο 1404/1983, το νόμο 2916/2001 ο οποίος κατέταξε τα Τ.Ε.Ι. στην Ανώτατη Εκπαίδευση και το νόμο 3404/2005 ο οποίος ρυθμίζει θεσμικά θέματα των ιδρυμάτων και προβλήματα που προέκυψαν από την ψήφιση του 2916/2001.

Είναι γνωστό ότι με το Ν. 2916/2001 ο νομοθέτης καθόρισε τα πλαίσια της Ανώτατης Εκπαίδευσης, ορίζοντας ρητά τα ιδρύματα που περιλαμβάνονται σ' αυτήν, τη φυσιογνωμία τους και την αποστολή τους. Με τον νόμο αυτό ο νομοθέτης ενέταξε ρητά τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα στην Ανώτατη Εκπαίδευση ως ν.π.δ.δ. πλήρως αυτοδιοικούμενα και εποπτευόμενα από τον ΥΠΕΠΘ, όπως τα Πανεπιστήμια. Αναβάθμισε τα τυπικά προσόντα του επιστημονικού προσωπικού τους, την επιλογή του οποίου ανέθεσε στα ίδια τα όργανά τους, όπως στα Πανεπιστήμια. Χαρακτήρισε ρητά το διδακτικό προσωπικό και

μάλιστα όλων των βαθμίδων ως δημοσίους λειτουργούς που απολαμβάνουν τις συνταγματικές εγγυήσεις του άρθρου 16 παρ. 6 του Συντάγματος και την ακαδημαϊκή ελευθερία σε όλες τις εκδηλώσεις του έργου τους. Ρύθμισε το Ακαδημαϊκό Άσυλο κατά το πρότυπο του Πανεπιστημιακού Ασύλου. Με άλλα λόγια «δημιούργησε» ένα ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα, ως εδικοιούτο, βάσει του άρθρου 16 παρ.5 του Συντάγματος. Συνέπεια της ανωτέρω ένταξης των Τ.Ε.Ι. στην ανώτατη βαθμίδα της εκπαίδευσης ήταν σειρά τροποποιήσεων στο νομοθετικό τους πλαίσιο, τροποποιήσεις που υπαγορεύονταν από την οργανωτική δομή της Ανώτατης εκπαιδευτικής βαθμίδας, όπως αυτή προσδιορίζεται από το Σύνταγμα.

Μετά τις πρόσφατες νομοθετικές τροποποιήσεις του 2001 και 2005 τα Ιδρύματα του Πανεπιστημιακού και Τεχνολογικού Τομέα Ανώτατης Εκπαίδευσης παρουσιάζουν πολλές ομοιότητες και ελάχιστες διαφορές.

Συγκεκριμένα:

- 1) Η οργανωτική δομή των Τ.Ε.Ι. είναι ίδια με αυτήν των Πανεπιστημίων, καθώς τα Ιδρύματα και των δύο τομέων της Ανώτατης Εκπαίδευσης χωρίζονται σε Σχολές, Τμήματα, Τομείς.
- 2) Διαθέτουν αντίστοιχα διοικητικά όργανα, που ασκούν τις ίδιες βασικές αρμοδιότητες. Ορισμένα εξ' αυτών έχουν απλώς διαφορετική ονομασία. Η σύνθεση των ανωτέρω οργάνων παρουσιάζει μικρές και όχι σημαντικές διαφορές, κυρίως λόγω μικρής διαφοροποίησης του ποσοστού συμμετοχής των φοιτητών και λόγω συμμετοχής στα Τ.Ε.Ι. του Εκπαιδευτικού Προσωπικού που κατέχει προσωποπαγείς θέσεις για τη μεταβατική περίοδο (μέχρι το 2014).
- 3) Όπως προαναφέρθηκε, τα μέλη του Εκπαιδευτικού Προσωπικού και των δύο Ιδρυμάτων απολαμβάνουν τις ίδιες συνταγματικές εγγυήσεις των ανωτάτων δημοσίων λειτουργούν, και δεν μπορούν να παύουν, παρά μόνον με απόφαση ειδικού Πειθαρχικού Συμβουλίου, ίδιου και για τα δύο Ιδρύματα (με τη διαφορά ότι αντί του Πρυτάνεως ή Αντιπρυτάνεως των Πανεπιστημίων συμμετέχει Πρόεδρος ή Αντιπρόεδρος Τ.Ε.Ι.). Τα τυπικά προσόντα του Εκπαιδευτικού Προσωπικού είναι τα ίδια, με εξαίρεση την εισαγωγική βαθμίδα που έχει διαφορετική ονομασία στα Πανεπιστήμια (Λέκτορας) και στα Τ.Ε.Ι. (Καθηγητής Εφαρμογών), για την οποία βαθμίδα στα Τ.Ε.Ι. δεν απαιτείται διδακτορικό δίπλωμα αλλά μόνον μεταπτυχιακός τίτλος και εμπειρία, γι' αυτό και προτείνεται στη συνέχεια η εναρμόνιση των σχετικών διατάξεων με τις ισχύουσες στα Πανεπιστήμια.
- 4) Οι σχετικές με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των φοιτητών διατάξεις είναι παραπλήσιες με εκείνες των σπουδαστών. Από την ανάλυση που προηγήθηκε προκύπτει συμπερασματικά ότι, οι μεταξύ των Ιδρυμάτων των δύο Τομέων της Ανώτατης Εκπαίδευσης βασικές διαφορές είναι αυτές που πηγάζουν από τις διαφοροποιήσεις, που συνειδητά επεδίωξε ο νομοθέτης του 2001, υπαναχωρώντας από την αρχική τολμηρή του θέση να εντάξει τα Τ.Ε.Ι. στην ανώτατη εκπαιδευτική βαθμίδα. Συγκεκριμένα:
 - α) δίστασε να τα ονομάσει Α.Ε.Ι. στο σύνολο της νομοθεσίας (εδάφια α και γ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 2916/2001) και
 - β) τους αποστέρησε τη δυνατότητα αυτοδύναμων μεταπτυχιακών σπουδών και χορήγησης μεταπτυχιακών τίτλων, παρά το ότι τους χορήγησε το δικαίωμα διεξαγωγής τεχνολογικής έρευνας και σύμπραξης στη λειτουργία Μεταπτυχιακών Προγραμμάτων Σπουδών με τμήματα

Πανεπιστημίων εσωτερικού ή ομοταγών εξωτερικού, αυτοαναιρώντας ουσιαστικά την εξαγγελθείσα παραλληλία, επομένως ισοτιμία, των δύο Τομέων της Ανώτατης Εκπαίδευσης.

Με τον πρόσφατο νόμο 3304/2005 προσετέθη η δυνατότητα διεξαγωγής από τα Τ.Ε.Ι. και εφαρμοσμένης έρευνας, ενώ υλοποιούνται με υπουργικές αποφάσεις της νέας πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΕΠΘ 39 νέα προγράμματα μεταπτυχιακών σπουδών επί συνόλου 48. Παρά τις ανωτέρω αντιφάσεις, εφόσον ο νομοθέτης του 2001 αναβάθμισε τα Τ.Ε.Ι. σε Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, κάνοντας μάλιστα ρητή μνεία του άρθρου 16 παρ. 5 του Συντάγματος, τα Τ.Ε.Ι. λειτούργησαν και λειτουργούν ως Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, από αυτή δε τη λειτουργία έχουν δημιουργηθεί κεκτημένα δικαιώματα για το εκπαιδευτικό προσωπικό, τους φοιτητές και τους αποφοίτους τους, δικαιώματα που δεν μπορεί πλέον να θίξει ο κοινός νομοθέτης. Είναι δυνατόν όμως οι ανωτέρω επισημανθείσες αντιφάσεις της νομοθεσίας του 2001 να δημιουργήσουν προβλήματα αντισυνταγματικότητας και να διχάσουν την νομολογία. Με ορθό λοιπόν τρόπο έρχεται τώρα στο υπό συζήτηση προτεινόμενο "προσχέδιο νόμου" το άρθρο 2 και λύνει το πρόβλημα αυτό καταργώντας τα εδάφια α και γ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν.2916. Μένει όμως ένα σημαντικό κενό!

Στο άρθρο 1 του υπό συζήτηση προτεινόμενου "προσχεδίου νόμου" που αναφέρεται στην αποστολή των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων θα ήταν καταλυτικό - θα έλεγα για τα Τ.Ε.Ι. - και παρακαλώ την κ. Υπουργό να το δει θετικά αυτό και να προστεθεί στην παράγραφο 1 ότι: Η ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται από τα Ανώτατα Εκπ/κά Ιδρύματα (ΑΕΙ) του Πανεπιστημιακού και Τεχνολογικού Τομέα του παρόντος νόμου. Με τα άρθρα αυτά δηλαδή το 1 και 2 αντιμετωπίζονται αποφασιστικά οι μέχρι τώρα ασάφειες της νομοθεσίας, εξαλείφονται οι διαφορές μεταξύ Πανεπιστημίων και Τ.Ε.Ι. και οριοθετούνται ισότιμα «οι παράλληλοι τομείς της Ανώτατης Εκπαίδευσης» ως ενιαίο σύνολο. Οι καινοτομίες των άρθρων που αφορούν τους φοιτητές (άρθρα 11-14) μπορούν να εφαρμοστούν αυτούσιες και για τους σπουδαστές ΤΕΙ και να τύχουν ενιαίας ρύθμισης σχετικά με τη στήριξη των σπουδαστών, ανταποδοτικές υποτροφίες, διάρκεια σπουδών, καθιέρωση του πολλαπλού συγγράμματος, διασφάλιση του ασύλου. Όσον αφορά για τα άλλα άρθρα του συζητούμενου νομοσχεδίου (τα άρθρα 3 έως 7, 9 έως 14, και τα 17, 18 και 26) μπορούν να έχουν αυτούσια εφαρμογή για τα Τ.Ε.Ι. καταργημένων φυσικά των αντίστοιχων διατάξεων του νόμου 2916/2001 και 1404/1983 και απαιτείται απλώς αντιστοίχιση των αρμοδίων διοικητικών οργάνων. Αντίθετα τα άρθρα 8, 15, 16, 19 έως 25, και 27 έως 29 αναφέρονται σε εξειδικευμένα θέματα του Ν. 1268/82 και δεν μπορούν να εφαρμοστούν για τα Τ.Ε.Ι..

Κα Υπουργέ

Οι συνθήκες έχουν πλέον ωριμάσει στα Τ.Ε.Ι., έχει αποκτηθεί η απαιτούμενη εμπειρία λειτουργίας μεταπτυχιακών προγραμμάτων σπουδών και πρέπει να τους δοθεί η δυνατότητα δημιουργίας αυτόνομων μεταπτυχιακών για όσα Τμήματα καλύπτουν τις απαραίτητες προϋποθέσεις (υποδομή, πιστοποιημένο εκπ/κό προσωπικό, εμπειρία). Η αξιολόγηση των Ιδρυμάτων με την οποία συμφωνούν τόσο οι Διοικήσεις των Τ.Ε.Ι. όσο και η ΟΣΕΠ- Τ.Ε.Ι., πιστεύω ότι θα βοηθήσει προς αυτή την κατεύθυνση, αρκεί να υπάρξει εκ μέρους του ΥΠΕΠΘ το απαιτούμενο θεσμικό πλαίσιο, που κατά τη γνώμη μου μπορεί αυτό να γίνει άμεσα με προσθήκη στον ν.2916 και στο

αντίστοιχο άρθρο, που αναφέρεται στην σύμπτυξη και συνδιοργάνωση μεταπτυχιακών σπουδών. Σε ότι αφορά τη βάση του 10 και το πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί με τα περιφερειακά Τ.Ε.Ι., δεν βλέπω το λόγο που διαφωνούν κάποιοι τώρα, τη στιγμή που το θέμα αυτό συζητήθηκε στην δεύτερη συνεδρίαση του ΕΣΥΠ και μάλιστα προτάθηκε να μπει μια βάση εισαγωγής από εκπροσώπους συνδικαλιστικών φορέων. Το μέτρο είναι κατά την κρίση μου είναι ορθόν. Θα πρέπει όμως να ληφθούν μέτρα ώστε να μην επαναληφθεί το εφετινό φαινόμενο των κενών θέσεων:

- α) σημαντική μείωση των εισακτέων στα κεντρικά Τ.Ε.Ι.,
- β) συγχώνευση των τμημάτων που υπολειπονται ή δεν έχουν εισακτέους και να δημιουργία νέων τμημάτων με γνωστικά αντικείμενα πιο ελκυστικά στους υποψηφίους που μπορεί να τους απορροφήσει η αγορά εργασίας και συνεπώς να αποκατασταθούν επαγγελματικά,
- γ) να σταματήσει η αυθαίρετη και χωρίς εξορθολογισμό σχεδίαση και δημιουργία νέων τμημάτων, και
- δ) ίσως θα πρέπει να επαναπροσεγγίσει το ΥΠΕΠΘ το νόμο περί μετεγγραφών.

Κυρίες και Κύριοι

Κλείνοντας θα θέσω μια σειρά ερωτημάτων που πιστεύω ότι θα βοηθήσει στην κρίση της απόφασής σας για την αποδοχή ή μη του υπό συζήτηση «προσχεδίου νόμου-πλαισίου» για τη δημιουργία ενός σύγχρονου δημόσιου Πανεπιστημίου ή Τ.Ε.Ι.. Αυτοί που διαφωνούν με την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση είναι ικανοποιημένοι για την παιδεία μας; Στην ερώτηση αυτή σύμφωνα με την έρευνα του Πανεπιστημίου Κρήτης που δημοσιεύτηκε στον ημερήσιο τύπο το 72 % απάντησε ότι δεν είναι ικανοποιημένοι. Είναι ευχαριστημένοι για το σημερινό επίπεδο γνώσεων του μέσου όρου των σπουδαστών μας; Και εδώ το 60 % απάντησε αρνητικά. Αυτοί που διαφωνούν, είναι βέβαιοι ότι η ίδρυση Ανώτατων Σχολών μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα από ξένα πνευματικά ιδρύματα θα κάνει κακό στα δημόσια Πανεπιστήμια ή Τ.Ε.Ι.; Προσωπικά πιστεύω ότι ο ανταγωνισμός που θα προκύψει θα είναι υπέρ της ανόδου της ποιότητας της Παιδείας. Αυτοί που διαφωνούν, επιθυμούν να συνεχιστεί η σημερινή κατάσταση που δεν υπάρχει πουθενά σε Σχολές της Ευρώπης και της Αμερικής, φοιτητές να έχουν εκκρεμότητες σε μαθήματα πρώτου έτους και να βρίσκονται στο πτυχίο; Έρευνα που πραγματοποιήθηκε σε επιλεγμένα κεντρικά και περιφερειακά Τ.Ε.Ι. έδειξε ότι μόνο το 10% του συνόλου καθίστανται πτυχιούχοι στα 8 εξάμηνα, 19% εγκαταλείπουν τις σπουδές και οι υπόλοιποι έχουν ως μέσο όρο αποφοίτησης τα 14 εξάμηνα. Ο θεσμός του «Πανεπιστημιακού ασύλου», το δημοκρατικό δικαίωμα κάθε φοιτητή για ελεύθερη διακίνηση ιδεών, έχει εξελιχθεί σε άντρο προστασίας αναρχικών στοιχείων που καταστρέφουν την περιουσία του κράτους.

Αυτό θα συνεχίσουν να το υπερασπίζονται;

Η παιδεία δεν είναι υπόθεση απεργιών ή καταλήψεων Σχολών, είναι υπόθεση όλων μας: είναι υπόθεση αλλαγής νοοτροπίας. Είναι υπόθεση προσωπικής και εθνικής επιβίωσης. Είναι υπόθεση εκσυγχρονισμού όλων μας, σύμφωνα με τις διεθνείς εκπαιδευτικό-οικονομικές εξελίξεις. Γι' αυτό όλοι μας, η ανώτατη πνευματική ηγεσία, οι βουλευτές των κομμάτων, καθηγητές και φοιτητές οφείλουμε να σταθούμε στο ύψος της αποστολής μας. Οφείλουμε όχι μόνο να ακολουθούμε τις διεθνείς εκπαιδευτικές εξελίξεις της εποχής μας, αλλά και να προηγούμεθα πολλές φορές απ' αυτές. Το παρόν λοιπόν προσχέδιο νόμου-πλαισίου βοηθά προς αυτή την κατεύθυνση, ας το αποτολμήσουμε. Μπορούμε. L

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

ΥΠΕΓΡΑΦΗ ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΟΥ ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Υπεγράφη από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και εστάλη για δημοσίευση στην Εφημερίδα Της Κυβερνήσεως Προεδρικό Διάταγμα που καθορίζει τα Επαγγελματικά Δικαιώματα των παρακάτω Τμημάτων της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας των Τ.Ε.Ι.:

- α) Διεθνούς Εμπορίου
- β) Διοίκησης και Διαχείρισης Έργων
- γ) Εφαρμογών Ξένων Γλωσσών στη Διοίκηση και το Εμπόριο
- δ) Χρηματοοικονομικών Εφαρμογών
- ε) Χρηματοοικονομικής και Ελεγκτικής
- στ) Χρηματοοικονομικής και Ασφαλιστικής
- ζ) Διοίκησης Συστημάτων Εφοδιασμού
- η) Διακίνησης και Τυποποίησης Προϊόντων.

Το παραπάνω Προεδρικό Διάταγμα συντάχθηκε ύστερα από ομόφωνο πόρισμα Ειδικής Επιστημονικής Επιτροπής που λειτούργησε στα πλαίσια του Συμβουλίου Ανώτατης Τεχνολογικής Εκπαίδευσης και μετά από τη σχετική γνωμοδότηση του παραπάνω Συμβουλίου.

6ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ & ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΥΓΕΙΑΣ

Μία άποψη από το 6ο Πανελλήνιο Συνέδριο Δημόσιας Υγείας και Υπηρεσιών Υγείας, το οποίο πραγματοποιήθηκε σε κεντρικό ξενοδοχείο της Αθήνας τον περασμένο Μάρτιο, με θέμα: «**Το μέλλον της Δημόσιας Υγείας: από την τοπική στην Παγκόσμια Κοινωνία**».

Στο Συνέδριο συμμετείχε για πρώτη φορά και το τμήμα Δημόσιας Υγιεινής της ΣΕΥΠ του Τ.Ε.Ι. Αθήνας.

Στη φωτογραφία διακρίνονται από δεξιά προς τα αριστερά: ο πρώην Κοσμήτορας της Ε.Σ.Δ.Υ. Δ.Αγραφιώτης, η Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κέντρου Πρόληψης Νόσων (ECDC) Zs.Jakab, ο Προϊστάμενος του Τμήματος Δημόσιας Υγιεινής Χ.Κουτίζης, ο αν.Καθ. Κοινωνικής Ιατρικής Ι.Τούντας, ο Βουλευτής Δ. Ανδρουλάκης, ο καθηγητής της Ε.Σ.Δ.Υ. Β. Κοντός, η Διευθύντρια Δημόσιας Υγείας Μ. Βιολάκη και ο πρώην Διευθυντής Δημόσιας Υγείας Γ. Παπουτσάκης.